

ДУЖНОСТ РОДИТЕЉА ДА ДОПРИНОСИ ИЗДРЖАВАЊУ МЛЛ. ДЕТЕТА И НА ШТЕТУ ВЛАСТИТОГ ИЗДРЖАВАЊА

У циљу обезбеђивања потребних средстава за издржавање млл. детета, родитељи су дужни да испоље посебне напоре у тражењу посла а потом и у стицању зараде; без обзира на чињеницу да тужилац нема редовна месечна примања, исти нема здравствених проблема и у годинама је када може радом остварити средства за сопствену егзистенцију и за егзистенцију своје малолетне деце.

Из образложења: Првостепеном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је исти тражио да се измени одлука о висини издржавања малолетних тужених а која је донета пресудом Основног суда у Сомбору П2 310/11, на тај начин што ће се обавеза тужиоца утврђена наведеном одлуком снизити. Првостепени суд је утврдио да је тужилац, отац тужених, здрав и радно способан, те иако не прима зараду на радном месту где је запослен, здрав и радно способан да се додатно ангажује и оствари приходе којима би учествовао у издржавању тужених. Исто тако, чињеница да у односу на ранију судску пресуду, има додатни издатак на име регреса осигуравајућем друштву, не може утицати на другачије пресуђење, с обзиром на то да је такав трошак настао његовом кривицом и није разлог због којег би млл. тужени требали да губе на издржавању. Одлучујући по жалби тужиоца, другостепени суд је потврдио првостепену пресуду позивајући се на одредбе члана 154, 161 и 162 став 3 Породичног закона. У образложењу пресуде је између осталог наведено, да се родитељи не могу ослободити законске обавезе да доприносе издржавању своје малолетне деце, јер су дужни да доприносе издржавању и на штету властитог издржавања. У циљу обезбеђивања потребних средстава за њихово издржавање, дужни су да испоље и посебне напоре у тражењу посла а потом и у стицању зараде. Дакле, без обзира на чињеницу да тужилац нема редовна месечна примања, исти нема здравствених проблема и у годинама је када може радом остварити средства за сопствену егзистенцију и за егзистенцију своје малолетне деце. Код утврђивања укупних потреба деце парничних странака, мора се имати у виду њихова добробит, а са друге стране потребе и стандард родитеља и став средине у којој деца живе. Родитељу код кога се дете налази на нези, чувању, васпитавању кроз вршење родитељског права у оквиру укупних потреба за добробит детета, у обзир се узимају не само колико тај родитељ стварно троши за издржавање детета, већ и колико његов рад и старање уложени у негу и подизање детета доприносе издржавању детета. Брига о детету је немерљива, али сигурно и она утиче на утврђивање висина обавезе другог родитеља који не врши овај део родитељских права и дужности и код утврђивања његовог новчаног дела обавезе, иста се мора имати у виду.

(пресуда Основног суда у Сомбору П2 195/12 од 18.10.2012. год. и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 2 104/13 од 25.02.2013. год)